

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

A B O N A M E N T U L
80 lei anual

INGRIJORARI

Peste grija lipsurilor de tot felul se adaugă grija tratamentului de mâine al clasei învățătorești, prin legiunile de redresare la care se așteaptă mereu.

Avem învățători din 1932 nenumiți în rosturile lor.

Avem învățători numiți în mod provizor, cu salariu lunar de o mie și ceva de lei.

Avem învățători cu titlu provizor, cu 2000 lei lunar.

Avem celelalte grade de învățători cu salariu de la 3000 lei în sus.

Cel ce au până la 3000 lei lunar trăiesc în mizerie. Nu le ajunge pentru mâncare și se poartă într-o îmbrăcăminte nedemnă de rostul lor misionar.

Învățătorii, cu salariul peste 3000 lei au casa împovărată de copii și balanța lipsei atârână cu mult mai greu decât talerul cu banii salariului primit.

Peste aceste nevoi se împânzesc aburii unor svonuri îngrijorătoare:

Se schimbă statutul funcționarilor.

Se face o nouă armonizare de salarii.

Apoi, din când în când se aruncă învățătorilor câte un blam nemeritat:

Să fie scoși din viața publică.

Să fie scoși din mișcarea economică.

Să fie lăsați numai la catedră.

Svonurile le întâmpinăm cu seninătate. În viața mizerabilă, în care se sbat apostolii satelor, o coborâre și mai jos e o înfrângere de cufit până la os.

Stăm dar liniștiți față de svonuri.

Numai blamurile aruncate public, în necunoașterea lucrurilor și fără judecarea situațiilor, ne doare și ne ulmește în același timp.

Suntem în viața publică, fiindcă aci ne-a ridicat cerințele vremurilor și nu favorurile acordate!

Suntem chemați peste tot, prin vrednicia și rosturile noastre, ca să împlinim lipsurile lăsate în viața publică de un trecut vitreg!

Și stăm în viața publică ca să accelerăm progresul idealului împlinit cu atâta sânge românesc!

De vom fi scoși din toată viața, pentru interesul unora sau privilegiul altora, ne vom retransa la luptă sub flacăra adevărilor trăite.

Învățătorimea nu este produsul unui curent care se stinge.

Ea nu-și ține viața din antagonism social și nici din efervescența răutății omenești.

Învățătorimea este produsul curentului de civilizare și cultură.

Ea își întreține viața din armonizarea socială și producția clocotirilor de bună-tate omenească!

Vom sta în slujba marilor adevăruri la care ne impune datoria de învățători.

Deacea și ținem trează conștiința datoriei.

Deacea organizăm mereu această conștiință.

Și svonurile și blamul ne înnumără dușmăniile, consolidându-ne unitatea de corp.

Eug. Răducu

Ce trebuie să ne aducă anul 1936?!

Încă un an s'a desfășurat din cariera nesfârșită a timpului. În locul lui, altul a început să-și desfășoare firul peste omenire, peste aceiași lume care a văzut alți și alți ani.

Suntem în anul 1936! Alt an, alte speranțe, alte gânduri, alte iluzii, ca în toți anii cari au trecut. Pentru unii dintre noi, aceleași gânduri, speranțe și iluzii din alți ani, refinoite, ca cel puțin să se realizeze anul acesta. Oare, 1936 va fi de bun augur? Ne va realiza el cel puțin o parte din doleanțele-drepturi pe care le avem și a căror

realizare o așteptăm de mulți ani?

Anul 1935 ne-a lăsat o amintire tristă și dureroasă, a lăsat lumea în nesiguranță și frământare; a făcut să ia naștere un conflict războinic între Italia și Abisinia, care conflict a luat proporții nebănuite tinzând la oconflagrație foarte periculoasă. Anul care a trecut a lăsat globul stropit de sânge și a lăsat de nesiguranță zilele de mâine; a lăsat în lume discordie și vrajbă în loc de pace și înfrățire.

Anul 1935 a smuls din mijlocul nostru câteva personalități de sea-

mă din viața politică, economică, științifică, literară, militară, etc.

Tot anul care a trecut a adus foamete în diferite puncte după glob, făcând în felul acesta să se accentueze și mai mult sărăcia endemică ce ne stăpânește de câțiva ani. Valurile de secetă din vara trecută au sdruncit economia lumii întregi; mulți muritori au rămas fără pâinea zilnică și în nesiguranță față de ziua de mâine.

Basarabia noastră, frumoasa Basarabie de ieri, azi își vede fiii flămânzi și goi și stigă să fie salvată din ghiarele sărăciei. Dar câți dintre noi au auzit strigătul des-nădăjduit al fraților de peste Prut? Puțini, foarte puțini.

1935 a aprins la orizontul lumii o mică lumină produsă de o scânteie, care a venit ca o rază mântuitoare din misteriosul nepătruns al Neantului. E glasul Divinității care a vorbit lumii să se pocăiască, să devină mai bună și mai morală să se ridice sufletește.

Desigur, după câte am văzut, anul 1935 nu prea a fost de bun augur. Toate speranțele și dorințele noastre se îndreptează spre anul care a început.

Ce trebuie să ne aducă anul 1936?!

În primul rând trebuie să ne aducă „pacea”, sfânta pace, care este așteptată de lumea întreagă. E o cerință categorică de-a se reîntrona liniștea tulburată anul trecut și de a se restabili pacea dintre popoare, pentru progresul oamenilor, al statelor și al lumii întregi.

li cerem anului 1936 să ne readucă belșugul de altădată spre

a dispărea foamea și sărăcia moștenite de la 1935. Ploi la timp și rod în holde e cel mai frumos cadou ce ni-l poate face anul 1936.

li mai cerem anului 1936 să ne țină sănătoși, spre a putea să muncim cu folos pentru bunele realizări ce ni se impun.

Nouă, învățătorilor, și școlii primare anul 1936 trebuie să ne aducă realizarea aspirațiilor și acordarea drepturilor ce ni se cuvin de ani de zile, dintre care numărăm:

a) Incadrare în legea armonizării, la același nivel cu frații noștri din alte branșe, cari au aceleași drepturi și studii echivalente.

b) Plata gradațiilor.

c) Prevederea în buget a salariilor noilor învățători numiți în învățământ la 15 Noemvrie 1935.

d) Noui clădiri de școli și noul înființări de posturi, pentru plasa-rea tuturor normaliştilor cari așteaptă de ani de zile să fie numiți.

e) Acordarea de ajutoare școlilor poporului, acolo unde se simte nevoie, spre a putea să-și îndeplinească cu prisosință marea lor chemare în viața satelor și a neamului românesc.

f) Examenе serioase dar nu de bațjocoră, cum a fost definitivatul din 1935.

g) Armonie și solidaritate, spre înlăturarea discordiei ce caută să ne desbine.

Desigur, în afară de cele de mai sus, cerem anului 1936 să ne aducă tot ce-i bun util și moral. 1936 are cuvântul!

I. Lupu-Răjlețu

Bazargic, 1 Ianuarie 1936.

Omagiu învățătorului român...

Cuvântul de învățător, este de origină Dumnezeiască. Învățător s'a numit Isus Christos pe pământ, în timpul propovăduirii divine. Nu este altă noțiune mai scumpă și mai nobile, decât aceea de învățător.

Dacă alte funcțiuni în stat, sunt strălucite prin poziția și rangul lor social, funcțiunea de învățător este superioară prin excelență și nici nu se poate compara sub nici un motiv cu ele, fiind cea mai grea și cea mai importantă. Nu există meserie mai grea și mai delicată, decât aceea de a învăța pe altul.

Câtă sforțare, cât suflet și câtă energie se cheltuiește pentru a învăța pe altul, pentru a-i impune voința ta, priceperea ta și mai ales a învăța copiii.

În ciuda tuturor presupunerilor, se mai găsesc, totuși, și as-

tăzi mulți nechemați, sau rău intenționați, să-și precupețească munca, punându-și la îndoială truda și jertfa ta de toate zilele. Se ignorează faptul, că între ocupațiunea de învățător și alte categorii de slujbași, este o fundamentală deosebire. Pentru toată lumea, spiritul vremii de astăzi, nu este decât o goană nebună după îmbogățire și desfrâu; o râvnă de tratu comod, cu tendința de îmbogățire fără prea multă muncă, fără prea mult sacrificiu. Pentru noi învățătorii, spiritul vremii de astăzi, este cu totul altul. Pe măsură ce avansăm în timp, marile comandanamente sociale și morale, ne impun din zi în zi, mult mai multe jertfe, pentru a putea corespunde timpului și a fi în pas cu pretențiile civilizației. Dacă la noi se

(urmează în pagina 2-a)

constată o atitudine răutăcioasă, la unii față de învățătorii, cari în toate timpurile le-au luminat mințile și i-au pregătit pentru viața matură la care au ajuns, această atitudine nu se poate explica, decât la oamenii lipsiți de bun simț, ce sunt într-o complectă decadență morală. În alte țări, învățătorii sunt socotiți ca cei mai de cinste funcționari; și acolo unde se dă importanța cuvenită învățătorilor, civilizația este foarte avansată. Un general japonez, Noghay, care a purtat o victorie mare în războiul ruso-japonez, la întrebarea ce i-a făcut-o țara, cam ce răsplată vrea să aibă, ca binemeritând dela patrie, el a răspuns că vrea să fie „INVĂȚĂTOR“. Iată dar, cât de mare rang este socotită cariera de învățător! La noi cel puțin, nici nu poate suferi comparație, căci bietul învățător este asimilat cu... sergentul instructor... — cu toate că este o mare deosebire! Și când te gândești... învățătorul a fost și este cel mai desăvârșit și cel mai conștient slujbaş din țara noastră. În toate împrejurările de grea cumpănă, învățătorilor li s'au cerut cele mai multe jertfe și lor li s'au încredințat cele mai grele posturi de comandă.

Înainte de război, țara a avut nevoie de ofițeri și imediat s'a adresat învățătorilor cari au răspuns cu prisosință chemării, jertfindu-se sute și mii pe câmpul de onoare, făcând cea mai mare dovadă de bărbăție și credință... După război, simțindu-se deosemena nevoie de o ofensivă culturală, mai ales în finiturile alipite, tot învățătorii au fost aceia, cari s'au părăsit căminele lor, s'au pornit la treabă îndurând tot felul de greutăți și umilinți.

Așa după cum s'a simțit lipsa de învățători după război, tot la fel s'a simțit și lipsa de preoți.

Și de data aceasta s'a făcut apel tot la învățătorii, cari au corespuns în plin, înaltei chemări.

Dacă se pornește la o mișcare culturală, nu se poate fără învățătorii. În orice fel de acțiuni, ei sunt nelipsiți. Unde-i chemi ei sunt gata și cu ei poți face orice. Toată lumea știe cum ne îndeplinim noi datoria și câtă răspundere avem pe spînarea noastră, dar puțini sunt aceia cari ne recunosc munca și sacrificiul. Când este vorba să ceră și învățătorul vre-un drept, toți

Pentru cine a urmărit cu atenție desfășurarea evenimentelor premergătoare conflictului armat Italo-Abisinian, relațiile de flexare și asupra ofensivei italiene în Africa de nord, nu mai constituie surprize.

Departate de a nădăjdui o victorie, poporul abisinian a înregistrat înfrângeri zdrobitoare pe tot frontul. Și, sunt puține speranțe că, libertatea și unitatea Abisiniei, va mai putea fi o realitate — relativă chiar — într'un viitor foarte apropiat.

În numele umanismului, civilizației și cu binecuvântarea bisericii, Italia a deslănțuit asupra unui popor sălbatec, complect dezorganizat și lipsit de spirit războinic modern, toate forțele acumulate în cei 12 ani decând titanul Musolini apare în politica sa internă, toate nemulțumirile isvorâte din criza economică post-belică — mai ales în Italia unde producția în linii generale este cu mult inferioară consumului. Și mai presus de revendicările teritoriale, la care o îndreptățeste exagerata densitate a populației, crearea unor însemnate debușuri industriale italiene și captarea altor surse de bogății, sunt adevăratele obiective ale acestui război.

La psihosa revoluționar-fascistă crescândă, nu în mică măsură, contribuie amintirea vic-

i se scoală împotriva, căutând prin tot felul de mijloace să-i nesocotească și să-i umbrească activitatea lui. Dacă s'a găsit cineva, să ne ia în considerație munca noastră cinstită și fără preget până astăzi și să omagieze în toate împrejurările pe învățătorii, nu a fost decât scumpul nostru Ministru de Instrucțiune, Dr. C. Angelescu, care s'a identificat cu menirea și soarta noastră.

Dacă nu am putut avea o satisfacție materială mai omenoasă, potrivit cu menirea și rangul nostru, cel puțin Ministrul Culturii poporului, ne omagiază și ne cinstește după cuviință.

Și noi dascălii, drept recunoștință îi vom aduce omagii deapură.

Preot I. I. Neagu, învățător
Stejarul — Callacra
13 Decembrie 1935

Incrustări pe răbojul vieții

toriei abisiniene dela Adua, din 1894.

Cavalerii morții împânzesc pretutindeni, aerul, apa, uscatul sălbatec al Etiopiei.

Deoparte, comandamentul, moralul trupelor mijloace și metode de luptă desăvârșit; dealtă parte, trădare, dezagregarea statului și armatei, mijloace și metode de luptă inexistente sau dubioase. Musolini anunță semnificativ la Roma „Avem mijloace de luptă necunoscute, cu care putem incendia lumea întreagă“.

Subșeful statului major abisinian, declară entusiast „Avem o pușcă la cinci oameni; vor muri pe rând cu ea în mână, căci oamenii noștri nu se tem de moarte când e vorba de țara lor“. În aceste condiții, apărarea Abisiniei, este o reușită parodie, iar ofensiva italiană, logică. Alte comentarii, inutile.

Că forța creiază dreptul, e un adevăr banal, de care nu trebuie amintit aci.

Fiintă secerând până ce nici o umbră nu rămâne în picioare și nici un geamăt sau horcăitură nu răspunde ecoului mitralierei italiene, ei luptă contra sclavajului, sunt — cum se afișară și cum ne place să-i credem — umaniști convinși, fanatici adepți ai ideologiei liberatizmului... Că pentru abisinieni ingrași și refractari nobilelor sentimente italiene, operația în curs este mai inutilă ca autopsia unui cadavru — pentru cel ce i-a purtat numele — este un adevăr irefutabil. Căci războiul n'a creat niciodată. Oricărui stat care a luat parte activă în războiul mondial, li vor trebui de aci înainte, minim treizeci ani, ca să refacă atât cât se poate, din cât a distrus grozavul măcel.

Și nu numai material, adepții războiului sunt dușmanii omenirii, civilizației și statorniciei. Cu ocazia acestui conflict armat, politica externă a statelor este pusă la grele încercări. Iar Societatea Națiunilor s'a dovedit inutilă și ridicolă. Acum câțiva ani, războiului Chino-Japonez în consumare, supremul far al păcii din Geneva, spunea... definirea agresorului! timuzant.

După izbucnirea războiului

Italo-abisinian, acelaș far este foarte preocupat cu... stabilirea agresorului. Ridicol. Și tocmai când conflictul a luat proporții nebănuite, linzând să declanșeze un nou măcel mondial... autoritara Geneva, găsește de cuviință să stabilească sancțiuni.

A căror aplicare în realitate este imposibilă.

Pentru că arbitrii situației nu s'chiar dezinteresați în acest conflict; pentru că opinia publică — la nivelul ei de azi — nu admite decât prin absurd ca interesele umanitare sociale să predomine pe acelea ale fiecărui stat; pentru că sunt capitulări depozitate și energii ce se vor realizate. Pentru că imposibil există numai în dicționarul proștilor; pentru că fiecare cadavru ambulant poartă în rană bastonul de mareșal și pentru multe altele...

„Situația internațională este grea, dar totul depinde de felul cum fiecare stat își concepe datoria față de sine însuși și de ceilalți“ spunea d. Titulescu, recent.

Astăzi când valoarea alianțelor politice și militare este mai puțin decât relativă; când morala o fac stăpânii: deci este morala forței; când minciuni ademenitoare sunt spuse cu autoritate și lansate cu îndrăsneală ca să pară adevăruri irefutabile; când autoritatea Genevei s'a compromis, astăzi necesitatea unui front comun împotriva războiului, și mai ales necesitatea înarmării suficiente — singurul mijloc de asigurare a păcii — pentru cazul când războiul ar fi inevitabil, este un imperativ social categoric.

Adie încă vântul celei mai îngrozitoare crime umane și sociale: războiul, și încă n'au putrezit țestetele rânjite — cari au ucis și au fost ucise în ultimul război — în cari mai ales prin pustele dobrogene, plugul înfige adesea fierul.

Puțină fanfaronadă, mult calm chibzuință, multă grije asigurării soartei neamului nostru, soartă încercată a deosea în scurgerea vremii.

Atât se poate și — sigur — va fi deajuns.

Em. Mutulescu

ROLUL STATULUI

În educație, văzut în lumina timpului

(urmare)

Pentru că individul să poată corespunde cerințelor revendicate de stat, are nevoie de educație și instrucție. Scopul vizat, nu-l vom putea atinge decât infiltrând tinerilor vârstare virtuțile ce-l vor călăuzi mai târziu. Educația mijloacește la ajungerea scopului. Educația se poate da și în familie, dar fiecare părinte face din odrasla lui ce vrea. Dar câți pot face acest lucru, mai ales azi? La noi majoritatea populației e sortită să trăiască la țară, unde sudoarea pe câmpul scaldat într'o baie de foc în timpul verii, opărește deopritiv și obrazul mamei și al tatălui. Tot timpul țăranel, adică 3/4 din an, îl petrece pe câmp. Așa fiind situația, nici nu se poate concepe o educație în familie. Statul, prin oamenii ce-l conduc, a început să se îngrijească de el înăși, de

existența sa. Nevoile mari ale vremurilor din urmă, au dovedit necesitatea intervenției statului, pentru apărarea intereselor comune, el intervine cât mai intens, aproape în toate afacerile omenești. De unde până acum domina concepțiunea de a lăsa cât mai mult câmp liber, inițiativii private, azi din cauza necesităților așa de grele, atât de politice internațională, cât și de politică internă, acțiunea statului se întinde din ce în ce mai mult, trece peste domeniul vieții private și are pretenția de a dirija în toate felurile. Se pare că avem de-aface cu un val al vieții, ce cu greu l s'ar putea opune vreo teorie. Prin urmare statul și-a înțeles rostul său și a venit în ajutorul membrilor ce-l alcătuiesc creându-le case de educație și instrucție. A găsit nece-

sară instrucția fiindcă după cum spunea și Herbart, educație fără instrucție nici nu se poate concepe.

Experiența și observația în decursul timpului ne-au putut arăta că individul ce este mai bine educat și instruit poate învinge greutățile vieții, care din moment în moment, devin mai apăsătoare. Tăria unei țări nu va mai fi măsurată după forța armelor ce ne asurzesc cu zăngănitul lor, ci după numărul savanților ce lucrează în laboratoare, după numărul inventatorilor, după numărul acelor ce caută ca prin munca lor, ca speculație a spiritului, să influențeze, să pună în inferioritate pe cetățenii altor țări. Antichitatea, lumea romană și cea grecească a trăit, trăește și poate va trăi, numai grație somităților intelectuale ce le-a produs. Adevărul, marel adevăr, ce caut să-l dezvolt în aceste rânduri nu este decât acela spus de M. S. Regele Carol I-u cu ocazia solemnității dela Universitatea din Iași și care se rezumă în rândurile: „Nu numai cu numărul soldaților și cu dezvoltarea vieții economice

se măsoară puterea statului. Un factor de căpetenie și poate cel mai însemnat, e gradul de cultură. O direcție sănătoasă și națională a studiilor este dar, condiția neapărată a adevăratei propășiri“. Statul nostru care este prins în angrenajul internațional și cu destulă autoritate, are o sfântă și categorică datorie de-a susține instituția ce-i poate garanta viabilitatea și prosperitatea. Acea instituție nu poate fi alta decât școala. Învățământului, ce e monopolizat de stat, trebuie să i se închine cea mai multă preocupare. Nu mai avem timpuri ca acelea când se putea trăi din surogate și expediente. Animozitățile unor categorii de oameni ce alcătuiesc statul nostru, care nu trebuie să fie decât național, ar trebui să înceteze.

Notele ce se strecoară prin diferite „foi“ de dreapta sau de stânga nu trebuiesc decât sfidate.

Anticriști, ai școlii au existat și vor exista oricând. Dar a susține că este mai bine fără o școală sau chiar cu una prost organizată nu este decât un paradox. Nu este așa de ușor a nega

Pentru tine

In nopții târzii când siele nasc și mor răzând,
M'a ntâmpinat, m'a urmărit cutropitor un gând.
L'am ocolit de-atâtea ori sau mers-am paralel
Zadarnic!.. Azi vârtejul vieții mă'ntoarce iar la el.

N'am plâns și nici n'am tresărit de spaimă când
Deasupra patului din colț de miazănoapte
Moartea a stăruit, din aripi fluturând....
Doar când neputincios, moșneagul, într'o parte
A vrut să'ntoarcă trupul istovit.
Și s'a rostogolit în gol, ca un schelet de sticlă
Cu zâmbetul imobil, împietrit
Inspăimântat, am adormit de frică!...

N'am plâns că m'a înfiorat durerea cărnii,
Aproapelui, și nici ecou de coridoare
In nopți de veghe, creștături în fință.

Mi-am amintit refrenul unui cântec din răzoare
Și'n gându-mi iarăși te-ai infiripat domniță
Fără vrere!..
Și-am plâns, pentru c'a fost doar o părere!..

Emilian M.

TIPURI de FEMEII

Res judicata pro veritate habetur

Cu cât un popor se ridică pe o treaptă mai înaltă de cultură, progres și de perfecțiune, cu atât idealul frumuseții e mai pur, mai ales, mai estetic; și cu cât un popor descinde, cu atât, idealul slăbește, se întunecă și se micșorează.

Cu cât ești mai civilizat cu atât gustul esteticului este mai dezvoltat, și invers.

Se zice că femeia româncă strălucește prin maestria figurii, prin simplitatea costumului și prin gravitatea manierelor.

Aș privi cu fericire și admirație un asemenea spectacol, mai ales când fiecare simte că o frumusețe de femeie; l'ar consola totdeauna. Dar trebuie să mărturisim cu toții că la noi în cadrul liniilor de sex contrariu, există un enorm diluviu de idei și sentimente împrumutate, de tipuri și forme curioase, de costume și de culori diverse, de mode, de plăceri și de discursuri eterogene. Din cauza acestui diluviu de caracteristice, nu suntem în stare de a distinge simplitatea și originalitatea frumuseții unei femei. Deci idealul just al unei femei în cadrul esteticului trebuie să fie simplitatea și originalitatea frumuseții. Aceste calități ies în evidență numai la femeia chineză, care reprezintă o frumusețe naturală.

Dar și la noi în România sunt femei, în toate clasele, a căror frumusețe urmărește un ideal mai nobil și mai înalt, dar păcatul mare este, că ele nu se vad: *aceste persoane sunt devotate și modeste.*

Unele se mărginesc a răspândi farmecul grațiilor, căldura virtuții, influența eficace a spiritului și a inimii în cercul retras al familiei.

Cu totul altfel sunt unele, care își formează un imperiu bazat pe pretențiunile unui orgoliu fără margini, pe dezordinile și pompa unui lux extravagant și mai ales pe pasiuni și plăceri, care le întunecă rațiunea smulgându-le din inima lor până și instinctul pudorii, lăsând pe fața lor trăsături, ce sunt semne denunțătoare de mizerie, de înjosire și de urăciune nu numai morală dar și fizică.

Și ca să vă conving și mai bine vă citez câteva cuvinte din scrisoarea a II-a a lui Eminescu, care spune:

„Azi adeseori, femeia, ca și lumea e o școală,
„Unde' nveți numai durere, înjosire și spoială.

Deoarece femeia fiind în permanență atingere cu societatea, natural că ea poate să exercite o influență dăunătoare.

În spectacole, în public, în saloanele de dans, influența acestor ființe predomină. Sub veselia și zâmbetele lor galeșe, melancolice și suferinde, ele ascund vanitatea și setea unor visuri care le răpește liniștea, fiind totdeauna pierdute în gânduri.

Gloria lor este luxul. Iar sub imboldul vanității și lăcomiei de a parveni cu orice chip, ele devin într'o stare de a nu mai putea raționa și sunt nevoite să se pună în serviciul pasiunilor. La aceste ființe onoarea este speculară, iar amorul o cursă întinsă celor creduli și naivi.

Frumusețea acestor ființe constă în splendoarea costumului, mai ales acele costume cât mai transparente. Pentru cele chibzuite, naturat această goliciune, este o imprudență. Dar mai presus de

aceste defecte deplorabile se ridică cochetăria, care nu poate fi considerată decât o armă, compusă din sentimente și mișcări care te provoacă și atrag, dintr'un surâs care face pe adoratori să plutească în delir și disperare. Politețea și manierele lor sunt niște simple imitațiuni cari totdeauna par suspecte. Atitudinea și gestul când prea leneșe, când prea iuși și violente. Mersul indolent și privirea duioasă și de multe ori prea disprețuitoare. Figura exprimă o paloare simpatică, în aparență; iar în fond sub această paloare simpatică se ascunde patima și senzațiunea nestatornică.

Cu totul altfel este misiunea femeii. Ea trebuie să fie factorul de conservare al rasei și custodele familiei.

Ea trebuie să fie modestă, gravă și respectuoasă.

Petrică Dumitrescu

Dela Casa Generală de Pensuni

Copie de pe adresa Casei Generale de Pensuni No. 80551 din 17 Decembrie 1934, către Ministerul de Interne.

Potrivit d spozițiilor art. 31 lit. a. din legea generală de pensuni, autoritățile sunt obligate să pună în retragere din oficiu pe funcționarii cari sunt atinși de infirmități sau acei cari au împlinit limita de vârstă.

Limita de vârstă pentru funcționarii civili este aceea prevăzută de art. 22 din statutul funcționarilor publici, adică 60 ani împliniți, cu oarecari excepții pentru unele categorii speciale de funcționari, care au limita de vârstă prevăzută de legile lor organice, în orice caz mai mari de 60 ani.

Prin urmare, orice altfel de punere în retragere din oficiu pentru funcționarii civili, este în afara de lege.

Se observă însă că se înmulțesc zi de zi cazurile când autoritățile civile pun în retragere la cererea lor, pe funcționarii cari au împlinit vârsta de 57 de ani.

Aci desigur că se face o confuzie între limita de vârstă de 60 ani, când funcționarul nu mai poate fi menținut în serviciu și vârsta de pensune de 57 ani, prevăzută de art. 2 din legea generală de pensuni, adică aceia la care funcționarul are posibilitatea să obțină pensia, retragându-se prin demisie.

Așa fiind, o punere în retragere după cererea funcționarului, care împlinește vârsta de 57 ani, nu poate avea rost, întrucât acel ce rutinește această comisiune și cere să fie pus în retragere, urmează să și prezinte demisia și să primească pensie, autoritatea în acest caz neputând în mod legal, să pro-

cedă la punerea în retragere.

Comunicându-vă cele ce preced, avem onoarea a vă ruga a le avea în vedere în viitor, în cazurile semnalate mai sus, binevoind a cunoaște că în caz contrariu vom fi obligați a nu da curs cererilor de înscriere la pensie a funcționarilor puși în retragere, fără respectarea normelor legale.

Aceste dispozițiuni vă rugăm să binevoiți a le comunica prefecturilor și primăriilor comunelor urbane.

Director General, (ss) Indiscifrabil

p. Director, (ss) Indiscifrabil

Pentru conformitate,
Președinte, Eug. Răducu

Carti, Reviste, Ziare

—Intr'un număr special de Anul Nou, vechea revista „SANATA-TEA” aduce o bogăție de material o varietate în cuprins care va surprinde pe cititori.

Este explicația unică, pentru care această revistă a reușit să învingă vremurile, încheind în curând 35 de ani de apariție regulată.

Un mic rezumat al cuprinsului acestui număr, poate da o idee asupra însemnătății acestei reviste:

Anul Nou de dr. Sigmand-Sigma, Ortopedie morală de dr. I. St. Furtună, Dorința de întinerire; Părții divorțați, un capitol minunat din „Vina Părinților” de dr. W. Stekel (Viena), Urmașii sifiliticilor nervoși de dr. M. S. Nancy, Sporturile de iarnă, Bolile de inimă în menopauză de dr. S. Rosen Secretele frumuseții, Rețete culinare, Cum ne ferim de boale contagioase (scarlatină) etc., Seroterapie preventivă de Medic G-ral dr. I. Papiu, Care este cea mai bună alimentație, Puterea vindecătoare a ceaiului de Virg. Sp. Ionescu, etc. etc.: Se poate vindeca chelia? de C. Papazolu, Răspunsuri, Sfaturi, Indrumări de dr. Sigma, cu nerumărate povești igienice, sfaturi folositoare, Indrumări utile pentru oricine.

La partea literară, versuri, proza, reproducere după tablouri celebre, etc.

Pentru 20 lei fiecare poate avea lunar în casă o enciclopedie medicală complectă, scrisă pe înțelesul tuturor, pentru cât mai bună îngrijire și păstrare a trupului și sufletului.

Redacția și Administrația: „Sănătatea”

str. Triumfului Nr. 7, București V.

ceiaze veacurile au socotit indispensabil. În aceste vremuri, ca un imperativ categoric, la noi, se impune reducerea cu 10% a bugetelor la toate ministerele, pentru echilibrarea, care nu e decât iluzorie, a bugetului. Ca urmare firească, ar fi conciderarea înmasă a funcționarilor — inclusiv și a învățătorilor, a dascălilor.

Această măsură nu ar constitui decât un atentat de cea mai hidoasă speță la existența școlii românești. Ar fi o nelindoloasă încurajare a elementelor minoritare care cu sacrificii enorme, caută în fiecare zi să se organizeze. Dela centru acest lucru poate pare mic, dar noi cei care le urmărim activitatea, fiind spectacolul dureros ce-l privim zilnic, nu putem fără să strigăm: Bagăți bine seama D-lor, ce vi sunt încredințate destinele acestei nații, că în mijlocul și mai ales la marginile scumpei noastre țări, viperile împuiază și cresc cu o viteză microbiană. Dacă răspunderea față de D-voastră nu e așa de mare, gândiți-vă la răspunderea ce-o aveți față de istorie, care nu va ezita la înscrierea fap-

lor zilnice. Injecții contra toxine în vinele acestui popor, ce pe unele locuri e aproape paralizat, de veninul ce-l cultivăm în eprubetele propriei noastre țări.

Mai repet încă odată: anticriști ai școalelor au fost și vor fi. În sufletul scumpului nostru popor, pe care-l iubim cu o intensitate ce numai cei ce-l cunoaște suferințele poate să-l iubească, se oglindește în orice moment din trecutul său, triumful binelui asupra răului. Și de data aceasta să avem convingerea și speranța că răul va cădea răpus, sub greutatea morală a binelui. Și de data aceasta interesele noastre de corp care se identifică cu ale școlii am credea că vor învinge. Orice poziție câștigată ne costă scump, dar oricât ar fi, nu vom ezita. Noi suntem aceia, noi dascălii, care vom simți orice repercursiune mai mult ca oricare alții. Ochiul oricărui expert financiar se îndreaptă cu intenții puțin generoase spre noi. Bugetul ministerului Instrucțiunii e cal de corvoadă; care cum crede așa îl joacă. Nouă, celor amenințați nu ni-se cere decât unire,

și unirea nu-și poate arăta forțele decât prin asociațiile județene, care la rândul lor vor merge convergent cu direcțiile date de asociația generală. Să piară ura dintre tineri și bătrâni. Nu este timpul să discutăm contro-versa celor două cazace bizantine, atunci când tunurile turcești bombardau Constantinopolul. Acțiune colectivă și unită ni-se cere. Colaborare intimă în simțiri și voințe. Bătrânii cu experiența și tinerii cu „elanul vital” puternic, sunt chemați să rezolve situația în care suntem puși. Avem o asociație județeană la conducerea căreia avem un om destoinic; s'o sprijinim și să-i dăm concursul.

Succesele, și mai ales cele de dată recentă, ne dovedesc că avem în fruntea acțiunii noastre o personalitate destul de definită. D-l Eug. Răducu, este omul vremii, este omul prin excelență înțelegător al durerilor noastre. Departe de mine gândul, ca prin aceste rânduri poate am intenția să las să se întrevadă o rază de politicianism. Sunt primul an în Callacra și poate ar fi prematur aruncarea fără puțin dis-

cernământ într'un partid politic. În mine, în sufletul meu, au vorbit faptele omului.

Mai avem o asociație generală care nu e decât cristalizarea forțelor din toată țara. Conducătorul ei, om de inimă și cu simțul răspunderii înalte, cu sentimente dintre cele mai nobile în celace privește destinul școlii, D-l Toni, va ști să salveze și de data aceasta prin personalitatea dănsului destul de ingenioasă, destul de autoritară, corabia învățământului primar, ce pare a se afla în clipa unui naufragiu de neînlăturat. Personalitatea dănsului în luptele de actualitate, ne pare o personalitate de granit de a cărei duritate, orice val se înlătură ocolindu-l și micșorându-și trufia cu care venea. Deci și de data aceasta, valul ce ne amenință își va pleca fruntea smerit, în fața acestui stânci, ce nu e decât expresiunea celor 45.000 de simțiri, semănate în cele mai departate colțuri de țară.

Marin C. Badea

Chioiuț - Gargalic

CRONICA NOASTRA

b9:
 59V
 -1179

Scolare

Inspecțiile speciale pentru anul-lea, cu care au fost delegați doi inspectori școlari V. Helgiu și N. Teodorescu, sunt aproape terminate. Din N. Teodorescu se va începe imediat după sărbători.

Nu se vor viză adeverințele eliberate de către președinții de cercuri culturale, pentru conferințele înscrise de învățătorii candidați la examenul de gr. II-lea, decât acele adeverințe nu vor corespunde cu procesele verbale ale ședințelor cercurilor, în care să fie consemnate subiectele conferințelor.

Pentru verificarea dosarelor, în care privește viza revizorului școlar, d. inspector general Gh. L. Simeon, va face verificări la fața locului spre a se încredința de adevăr.

S'a numit un bibliotecar și un ajutor de bibliotecar, cari în prezent lucrează și verifică biblioteca Revizorului școlar.

Sumule de 100 și 50 lei ce s'au oprit prin stat se vor întrebuiți pentru biblioteca Revizorului școlar.

O comisie va lucra pentru întocmirea unui tablou de cărți ce trebuie procurate pentru alimentarea acestei bibliotecă.

Biblioteca va fi pusă la dispoziția învățătorilor începând din luna Februarie.

Ministerul instrucțiunii a repartizat următorii normalişti, în posturile rămase libere după transferări, în județul Calliacra:

S. Bete. — *Seria 1932:* Zisu Elena media 8,12 la Carasinan p. II, Dobre Ecaterina m. 7,50 la Baeram Bunar p. II, Moraru Maria media 7,44 Stăna Cădănei p. II.

Seria 1933: Costea Aurelia m. 9,50 la Ceatalar p. II, Munteanu Eugenia m. 19,19 la Idris Cuius p. II, Ionescu D. Petra. m. 9,13 la Ghiurghenli p. II, Mutulescu Constanța m. 9 la Baraclar p. II, Stela Mihai m. 8,87 la Ehișcea p. III, Mihăilescu Valeria m. 8,87 la Hagi Dumitru p. II, Lolu Cecilia m. 8,87 la Cuiuchioi p. II, Nicolae Iulia m. 8,70 la Rogojana p. II, Mihăilescu Valeria m. 8,65 la Șahangi p. II, Grădășteanu Maria m. 8,62 la Alexandria p. IV, Ilie D. Alexandrina m. 8,44 la Caramanli p. II, Popa B. Ana m. 8,37 la Ciufut Cuius p. II, Olteanu Maria m. 8,37 la Trupciular p. III, Văduva M. Floarea m. 8,25 la Seidali p. II, Vlad Vasilica m. 8,18 la Serdiment p. II, Dănculescu Vasilica m. 8,18 la Bârgea p. II, Vasile Alexandrina m. 8,18 la Caraiaplar p. II, Tache Alexandrina m. 8,10 la Mumcil p. II, Ionescu Ortansa m. 8,25 la Șerpeni p. II, Ioil Cornelia m. 9,64 la Șabla p. XIII, Elena Isachievici m. 8,50 la Nădejdea p. IV.

Seria 1929: Ionescu A. Alexandru m. 7,50 la Hasimdede p. I.

Seria 1930: Gheorghe Călin m. 8,75 la Șaragea p. I, Ionescu D. Ion m. 8,61 la Șahangi p. I, Istrate R. Alexandru m. 8,50 la Samson p. I, Bălășoiu Ion m. 7,33 la Malcoci p. I.

Seria 1931: Burcea Ion m. 7,92 la Vasilieva p. II, Marinescu M. Alexandru m. 7,83 la Drobia p. III, Ionescu Șt. Alexandru m. 7,87 la Cuiuchioi p. I, Bănuț I. Grigore m. 7,75 la Iazaglar p. I, Dumitrescu Gh. Ion m. 7,75 la Ghiaur-Sulutciuc p. V., Mateescu D. Gheorghe m. 7,75 la Irigea p. I, Buzescu I. Gheorghe m. 7,66 la Chioluc p. I, Moise M. Ioan m. 7,65 la Șiracova p. I, Cuclea Dumitru m. 7,62 la Chesegic p. I, Mihail Alexandru m. 7,62 la Ehișcea p. I, Sandu M. Ion m. 7,50 la Vânători p. III, Coman Gh. Ion m. 7,37 la Stejarul a. V, Dumitrescu

Cristide m. 7,25 la Șabla p. X, Popa Gheorghe m. 8,23 la Călina p. I, Zința C. Vasile m. 7,80 la Bazaurtul mic p. III, învățători cu aplicația: Păunescu I. Ion la școala № 1 p. VI Bazargic, Tatomir Maria la șc. № 3 p. XI Bazargic.

Reintegrări: Pr. Gh. Găiculescu la Bazargic șc. № 1 p. VIII, Ciobanu Constanța la Enigea Haidar, grădină, p. I.

Conducătoare: — Conducache Elena, seria 1932, m. 7,25, la Carasular p. I; Marcovici Irina, seria 1933, m. 7,82, la I. C. Brătianu p. I; Condiri Olimpia, seria 1933, m. 9,50 la Echișcea p. I; Chiriază Sevestia, seria 1934, m. 8,08 la Aliciul mare p. I; Frâncu Virginia, seria 1934, media 7,91 la Pârâul Caprii p. I; Rădulescu Aurelia, seria 1934, la Enigea p. I.

— *Revizoratul școlar al județului Calliacra a fixat itinerarul cercurilor culturale pe anul 1935-1936, după cum urmează:*

Cercul cultural „Domnița Ileana” format din școlile: Armutli, Azaplar, Corghea, Ergi, Paragic, Baraclar, Mursalchioi, Hasi-Kioseler. Președinte Pr. N. Țintoiu, secretar Șt. Gomoiu.

Cercul cultural „Abritus” format din școlile: Alexandria, Hardali, Pârâul Caprii, Terscondu, Aptat, Cămilărlar, Hagi-Chioi, Ghiurghenli, Nădejdea și Stăna Cădănei. Președinte V. Secher, secretar C. Constantinescu.

Cercul cultural „Spiru Hăreț” format din școlile: Enigea, Covanlăc, Șahangi, Bazaurtul mic, Bazaurtul de mijloc, Fândăcli, Seidali, Nasradin, Vișoara. Președinte Tudor Arsenie, secretar Dumitru Novac.

Cercul cultural „Petre Ispirescu” format din școlile: Omurfacă, Trupciular, Kili Cadi și Echișcea. Președinte Dumitru Terpu, secretar Al. Constantinescu.

Cercul cultural „Dimitrie Cantemir” format din școlile: Stejarul, Conac, Conac-Cuiugiuc, Ezărgea, Hasimdede, Vladimirești, Sever Rădulescu, Baeram Bunar, Samson, Regopchioi, Mărzăc, Kesegic și Sarănebi. Președinte Pr. Ec. Ion Neagu, secretar Al. Marinescu.

Cercul cultural „Baron Andrei-Șaguna” format din școlile: Cadievo, Serdiment, Sarămamut, Boteni, Caramurat, Arnăut-Cuius, Eni-Mahle. Președinte V. Țicu, secretar Vasile Rădulescu.

Cercul cultural „Marele Voevod Mihail” format din școlile: Cemurli mare, Cemurli mică, Cemurli de mijloc, Carasular, Dențeler, Chiringi, Osmanfacă, Ceacăreca, Sulutciuc și Bazaurtul Mare. Președinte Gheorghe Nedelcu, secretar Marin Văduva.

Cercul cultural „Mihail Eminescu” format din școlile: Aiorman, Opancea, Semizali, Șaragea, Balagea, Șahinlar, Tocilar, Chioseler, Bogdanova, Tulugea, Cuiugiuc și Brâncoveni. Președinte Pr. Const. Mocanu, secretar Ion Ivan.

Cercul cultural „C. A. Rosetti” format din școlile: Ghelengic, Cabasacal, Bucureni, Caracur, Eașbunar, Aliciul mare și Velifacă. Președinte Pr. Gh. Teodosiu, secretar T. Stănescu.

Cercul cultural „D. Bolintineanu” format din școlile: Teche, Gheiciler, Ecrene, Ceatalar, Vânători, Alacise, Iastăcilar. Președinte Gh. Miulescu, secretar Gr. Popescu.

Cercul cultural „Regele Carol II-lea” format din școlile: Vulturești, Veischiol, Hamzalar, Cuiuchioi, Idris Cuius, Rasovceni și Geferli-luclorman. Președinte Ilie Roșescu, secretar N. Pătrașcu.

Cercul cultural „Anton Pann” format din școlile: Ceatrlightol, Sususchioi, Carlăbechtoi, Caraplar, Drobia și Șerpeni. Președinte Vasile Berca, secretar M. Bordeanu.

Cercul cultural „Enăchită Vacărescu” format din școlile: Ezibel, Caralez, Volnești Carasinan, Matlâmova. Președinte Ion Alexandrescu, secretar D. Făcălanu.

Cercul cultural „B. P. Hașdeu” format din școlile: Prîșăcani, Casapli, Aidămbel, Melecler, Uzlar, Durbail, Iurghiciler, Dragoș Vodă, Mansârvoa,

Ali-Anife, Esell Harmanlăc și Perifacă. Președinte Ion Dovlete, secretar Nic. Teodorescu.

Cercul cultural „Ion Creangă” format din școlile: Carali, Bogdali, Ceamurli, Ciflic, Musubei, Negreni, Sandu-Aldea, Șahveli, Durasi, Enigea-Haidar, Fundeni, Pădurenii. Președinte Pr. Florian Puu, secretar Sava Marin.

Cercul cultural „I. Gh. Duca” format din școlile: Arman, Ciufut Cuius, Hasarlăc, Poriaz, Caraci, Nebi-Cuius, I. Gh. Duca, Pisarova, Salman, Ceair, Chiopeler, Cioban Cuius. Președinte Simion Tuță, secretar Petre Vasile.

Cercul cultural „St. O. Iosif” format din școlile: Preselenji, Malnova, Vellicova, Șiracova, Călina, Vasileva, Lillacova, Ionușclular. Președinte Dumitru Girip, secretar Ilie Constantinescu.

Cercul cultural „Gheorghe Lazăr” format din școlile: Spasova, Rogojina Predel, Viceva, Șiracova, Bejenari, Simionova, Sernino, Cernaucă. Președinte Al. Ștefănescu, secretar N. Băcioiu.

Cercul cultural „I. L. Caragiale” format din școlile: Caramanlă, Sarămusă, Bilo, Ismail, Caralar, Calaiğidere, Kiramet și Carapcea. Președinte Petre Grigorescu, secretar Al. Șerban.

Cercul cultural „Vasile Alexandru” format din școlile: Gargălăc, Cloșca, Ghlore I și II, Selmicuius, Irigea, Ellbei, Chioiluc, Iuzghiubelnic și Duranlar. Președinte Marin Nicolae, secretar T. Bengulescu.

Cercul cultural „Gh. Coșbuc” format din școlile: Șabla, Satâlmăș, Ghiorman, Unirea, Pădurenii, Calfachioi, Stăncea, Iazaglar și Hagi Dumitru. Președinte Pr. N. Zamfir, secretar Nic. Badea.

Cercul cultural „C. Negruțzi” format din școlile: Cavarina, Ghiaur-Sulutciuc, Sf. Nicolae, Mihăileni, Tatar-Sulutciuc, Malcoci și Crișan. Președinte Gh. Ceară, secretar Șt. Dumitrescu.

Cercul cultural „Regina Maria” format din școlile din orașul Balcoic, Regina Maria și Mumcil. Președinte Ștefan Dima, secretar Ilie Mazilu.

Cercul cultural „Regele Ferdinand I” format din școlile din orașul Bazargic, școala primară Titu Maiorăscu și General Poetas. Președinte Pr. B. Zăinescu, secretar Șt. Ciobanu.

Cercul cultural „Mihail Kogălniceanu” format din grădinile de copii din orașul Bazargic, grădina de copii Ghelengic și Sulutciuc.

Subiectele ce urmează a se trata în ședința intimă, sunt:

1) Ce am putut realiza din punct de vedere practic în învățământ; 2) Importanța atelierelor practice pe lângă școala primară sătească; 3) Cursurile supra-primare; organizarea lor; 4) Cursurile de adulți: localizare; 5) Muzeul școlar cu caracter local educativ; 6) Aptitudinea copilului și orientarea profesională; Corelația materiilor pe învățământ: grădina școlară, clase, plimbări; 8) Cum se formează bunele deprinderi; 9) Cum se poate menține curățenia în școală; 10) Rolul școlii românești într-un ținut minoritar; 11) cum trebuie să se predea istoria în ținuturile minoritare; 12) Desemnurile în școlile de copii mici și în special desemnurile ocazionale ca metodă de predare; 13) Interesul și eforturile. Legăturile lor cu educația voinții; 14) Educația simțurilor în raport cu lucrul manual; 15) Raportul între mamă și educatoare; 16) „Individualizarea învățământului”, de Iosif Gabrea; 17) Chestiuni de cancelarie în școala primară.

Subiectele pentru ședința publică sunt:

1) Datoria naționalităților conlocuitoare în Dobrogea; 2) Nevoința de a învăța carte; 3) Rolul plugarului în viața statului; 4) Fru-

museile și bogățiile țării noastre; 5) Creșterea copiilor mici; 6) Higiena și gospodăria satului; 7) Dreptul și datoria; 8) Respectarea legilor țării; 9) Rolul instituțiilor într-un sat și susținerea lor; 10) Ce se poate realiza într-un sat, prin unire și bună înțelegere; 11) Doi Regi: Carol și Ferdinand I; 12) Din viața țărânului din alte țări; 13) Ingrijirea generală a corpului; și 14) Din trecutul Dobrogeii.

— În ziua de 15 Decembrie 1935 sercul cultural „Regele Ferdinand I-ii” din Bazargic, a ținut ședința la școala primară nr. 3.

Ședința publică s'a ținut la orele 10 jum. dimineața în sala cinematografului „Splendid”. La orele 10 sala era tixită de spectatori; mulți neavând scaune au ocupat locurile goale după margini și din fund, în picioare. Cuceră Pr. B. Zăinescu, președintele cercului, a deschis serbarea explicând rolul cercurilor învățătoresce și mulțumind spectatorilor pentru dragostea cu care au răspuns la chemarea cercului cultural „Regele Ferdinand I-ii”.

S'a desfășurat apoi programul serbării, condus de d-na Nena T. Marian, învățătoare la școala primară nr. 3. S'au recitat poezii frumoase (Rugăciune, Lucrătorii); s'au cântat cântece populare și naționale (Drapelul școlii, De-ar fi mândra, etc); s'au executat exerciții gimnastice cu mult tact, de către elevii școlii primare nr. 3. N'au lipsit din program snoavele (Fânghiul și cățătorul, Pe nebăgate de seamă, Cine-i mai deștept, Moșneagul) și nici piesele „Meseriașii” și „Iarna și primăvara”. Publicul a răsplătit din plin, prin aplauze producțiunile micuților școlari, cari au dovedit că în școala lor se muncește cu multă dragoste și bună voință.

Ședința intimă s'a ținut la orele 15 în localul școlii primare nr. 3. D-na Vasilica I. Miulescu învățătoare la școala primară nr. 2, a ținut o lecție de gramatică la clasa II-a cu subiectul: „Predicatul”. Lecția a fost tratată cu multă artă, după noile metode de educație și învățământ.

Tot în ședința intimă d-l Nic. Constantinescu, învățător în Bazargic, a dezvoltat conferința: „Cursurile supra primare; organizarea lor. Conferințiarul a arătat care e menirea cursurilor supra primare și cum înțelege domnia să fie organizate aceste cursuri.

La discuția acestui subiect au luat parte Pr. V. Heroiu și Pr. Bucur Zăinescu cari au evidențiat greutățile ce se întâmpină în predarea acestor cursuri și de ce nu dau roadele așteptate. Discuțiunile au fost încheiate de către d-l Ilie R. Nedelcu, revizorul școlar al județului Calliacra, care a documentat că aceste cursuri dau rezultate strălucite acolo unde se depune muncă perseverentă și bună voință. Domnia-sa a citat exemple de organizarea cursurilor supra primare în alte țări și a dat sugestii cum pot fi organizate și la noi, cu toate greutățile vremurilor prin care trecem.